॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकार्य हूयन्ते यद्दां क्षिणानि द्वाभ्यां गार्हंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्या आग्नींप्रे जुहोत्यन्तिरक्ष एवा क्रंमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयित सौरीभ्यांमृग्भ्यां गार्हंपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोक समारोहयित नयंवत्यर्चाग्नींप्रे जुहोति सुवर्गस्यं लोकस्याभिनींत्यै दिवं गच्छ सुवं पतेति हिरंण्यम् (१)

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयति रूपेणं वो रूपम्भ्यैमीत्याह रूपेण ह्यांसार रूपम्भ्यैति यद्धिरंण्येन तुथो वो विश्ववेदा वि भंजत्वित्यांह तुथो हं स्मृ वै विश्ववेदा देवानां दक्षिणा वि भंजति तेनैवैना वि भंजत्येतत्ते अग्ने रार्थः (२)

ऐति सोमंच्युतमित्यांह् सोमंच्युत् इ ह्यंस्य राध् ऐति तन्मित्रस्यं पृथा नयेत्यांह् शान्त्यां ऋतस्यं पृथा प्रेतं चन्द्रदंक्षिणा इत्यांह सृत्यं वा ऋतः सृत्येनैवैनां ऋतेन् वि भंजित यज्ञस्यं पृथा सुंविता नयन्तीरित्यांह यज्ञस्य ह्येताः पृथा यन्ति यद्दक्षिणा ब्राह्मणमृद्य रांध्यासम् (३)

ऋषिंमार्षेयमित्यांहैष वै ब्रांह्मण ऋषिंरार्षेयो यः शुंश्रुवान्तस्मांदेवमांह् वि सुवः पश्य व्यंन्तरिंक्षमित्यांह सुवर्गमेवेनं लोकं गंमयित यतंस्व सद्स्यैरित्यांह मित्रत्वायास्मद्दाता देवता गंच्छत मधुंमतीः प्र दातार्मा विश्वतेत्यांह वयमिह प्रदातारः स्मोंऽस्मानुमुत्र मधुंमतीरा विश्वतेति (४)

वावैतदांह हिरंण्यं ददाति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिरेव पुरस्तांद्धत्ते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या अग्नीधे ददात्यग्निमृंखानेवर्तृन् ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्ये होत्रे ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य यद्धोतात्मानंमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरंण्युः राजं राष्यासमृस्त्र मधुंमतीय विश्वतित्यष्टात्रिःश्वा——[१]
समिष्ट्यजू १ षिं जुहोति यज्ञस्य समिष्ट्ये यद्वै यज्ञस्यं ऋूरं
यद्विलिष्टं यद्त्येति यज्ञात्येति यदंतिकरोति यज्ञापिं करोति तदेव

तैः प्रीणाति नवं जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो यावांनेव यज्ञस्तं प्रीणाति षड्गियाणि जुहोति षड्वा ऋतवं ऋत्नेव प्रीणाति त्रीणि यजूर्षेषि (६) त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं गंच्छ

यज्ञपंतिं गुच्छेत्यांह यज्ञपंतिमेवेनं गमयित स्वां योनिं गुच्छेत्यांह स्वामेवेनं योनिं गमयत्येष ते यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर इत्यांह् यज्ञमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो हं सात्यह्व्यो देवभागं पंप्रच्छ यथ्मश्जयान्बहुयाजिनोऽयीयजो यज्ञे (७)

युज्ञं प्रत्यंतिष्ठिपा(३)युज्ञपुता(३)विति स होवाच युज्ञपंताविति

स्त्याद्वे सृञ्जयाः परां बभूवुरितिं होवाच यज्ञे वाव यज्ञः प्रितिष्ठाप्यं आसीद्यजमान्स्यापराभावायेति देवां गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्यांह यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयित यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

यज्रंषि यज्ञ एकंचलारिश्यम्। [२] अव्भृथयज्ञू १षिं जुहोति यदेवार्वाचीन्मेकंहायनादेनेः क्रोति तदेव तैरवं यजतेऽपोऽवभृथमवैत्यपसु वै वर्रणः साक्षादेव वर्रणमवं यजते वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञ १ रक्षा १सि

जिघारसन्ति साम्नां प्रस्तोतान्ववैति साम् वै रक्षोहा रक्षंसामपंहत्यै त्रिर्निधन्मुपैति त्रयं इमे लोका पृभ्य एव लोकभ्यो रक्षारसि (९) अपं हन्ति पुरुषःपुरुषो निधन्मुपैति पुरुषःपुरुषो हि रक्षस्वी

अपं हिन्ते पुरुषःपुरुषो निधनमुपैति पुरुषःपुरुषो हि रक्षस्वी रक्षसामपंहत्या उरु १ हि राजा वरुणश्वकारेत्यांह प्रतिष्ठित्यै शृतं तें राजन्भिषजः सहस्रमित्यांह भेषजमेवास्मै करोत्यभिष्ठितो वरुणस्य पाश इत्यांह वरुणपाशमेवाभि तिष्ठति बर्हिर्भि जुंहोत्याहुंतीनां प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुंहोत्यपंबर्हिषः प्रयाजान् (१०)

यज्ञित प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वंरुणपाशान्मुंश्चत्याज्यंभागो यजित यज्ञस्यैव चक्षुंषी नान्तरेति वर्रुणं यजित वरुणपाशादेवैनं मुश्चत्यग्नीवरुणौ यजित साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुंश्चत्यपंबर्हिषावनूया यजित प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुंश्चित चुतुरंः प्रयाजान् यंजित द्वावंनूयाजौ षद्थ्सं पंचन्ते षङ्घा ऋतवंः (११)

ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठत्यवंभृथ निचङ्कुणेत्यांह यथोदितम्व वर्रुणमवं यजते समुद्रे ते हृदंयम्पस्वंन्तरित्यांह समुद्रे ह्यंन्तर्वरुणः सं त्वां विश्-त्वोषंधीरुताप इत्यांहाद्भिरेवैन्मोषंधीभिः सम्यश्चं दधाति देवींराप एष वो गर्भ इत्यांह यथायुजुरेवैतत्पशवो वै (१२)

सोमो यद्भिन्दूनां भृक्षयैत्पशुमान्थ्रस्याद्वरुंण्स्त्वेनं गृह्णीयाद्वन्न भृक्षयेदपृशुः स्यान्नेनं वरुंणो गृह्णीयादुपृस्पृश्यंमेव पंशुमान्भवित् नैनं वरुंणो गृह्णाति प्रतियुतो वरुंणस्य पाश् इत्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रंतीक्षमा यंन्ति वरुंणस्यान्तरहित्या एथौंऽस्येधिषीम्हीत्यांह समिथैवाग्निं नंमुस्यन्तं उपायंन्ति तेजोऽसि तेजो मिर्यं धेहीत्यांह तेजं पुवाऽऽत्मन्धंत्ते॥ (१३)

स्फ्येन वेदिमुर्द्धन्ति रथाक्षेण वि मिमीते यूपं मिनोति त्रिवृतंमेव वज्र सम्भृत्य भ्रातृंच्याय प्र हंरित स्तृत्यै यदंन्तर्वेदि मिनुयाद्देवलोकम्भि जंयेद्यद्वंहिर्वेदि मनुष्यलोकं वैद्यन्तस्यं संधौ मिनोत्युभयौर्लोकयोर्भिजित्या उपरसम्मितां मिनुयात्पितृलोककांमस्य रशुनसंम्मितां मनुष्यलोककांमस्य

रक्षारंसि प्रयाजानृतवो वे नंमस्यन्तो द्वादंश च॥———[३]

चषालं सम्मितामिन्द्रियकां मस्य सर्वान्थता मनुष्यलाकका मस्य चषालं सम्मितामिन्द्रियकां मस्य सर्वान्थ्समान्प्रंतिष्ठाकां मस्य ये त्रयों मध्यमास्तान्थ्समान्पृशुकां मस्यैतान् वै (१४)

तस्य प्र वेष्टयेत्पुमानेवास्यं (१६)

मिनुयाथ्सुवर्गकां मस्याथ् हसीया श्समाक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य समध्ये (१५)
यदेकंस्मिन् यूपे द्वे रंशने पंरिव्ययंति तस्मादेको द्वे जाये विन्दते यन्नैका रश्मनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययंति तस्मान्नैका द्वौ पतीं विन्दते यं कामयेत स्र्यंस्य जायेतेत्युंपान्ते तस्य व्यतिषज्ञेथ्स्र्यंवास्यं जायते यं कामयेत पुमानस्य जायेतेत्यान्तं

अनुं पशव उपं तिष्ठन्ते पशुमानेव भंवति व्यतिषजेदितंरान्प्रजयैवै

पशुभिर्व्यतिषजति यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादितिं गर्तमितं

तस्यं मिनुयादुत्तरार्ध्यं वर्षिष्ठमथ ह्रसीया समेषा वै

गंतीमद्यस्यैवं मिनोतिं ताजक्प्र मीयते दक्षिणार्धं वर्षिष्ठं

जायतेऽसुंरा वै देवान्दंक्षिणत उपानयन्तां देवा उपश्ययेनेवापानुदन्त तदुंपशयस्योपशयत्वं यद्दंक्षिणत उपश्यय उपशये भ्रातृंव्यापनुत्त्ये सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपश्य एवापशुस्तस्य यजंमानः पशुर्यन्न निर्दिशेदार्तिमार्च्छेद्यजंमानोऽसौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्ट्रि तमंस्मै पृशुं निर्दिशित् यदि न द्विष्यादाखुस्तें पृशुरितिं ब्रूयात्र ग्राम्यान्पृशून् हिनस्ति नार्ण्यान्प्रजापंतिः प्रजा असुजत् सौंऽन्नाद्येन् व्यार्ध्यत् स एतामेकाद्शिनीमपश्यृत्तया व साऽत्राध्मवारुन्य यहरा यूपा मवान्त दशाक्षरा ।वराङत्र विराङ्किराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (१८)

य एंकाद्शः स्तनं एवास्ये स दुह एवेनां तेन वज्रो वा एषा सम्मीयते यदेंकाद्शिनी सेश्वरा पुरस्तांत्प्रत्यश्चं यज्ञश् सम्मर्दितोर्यत्पांत्नीवतं मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तं ब्य्ये सयत्वायं॥ (१९)

व समंध्ये पुमनिवास्य यमेव रूथे विश्ववं॥——[४] प्रजापंतिः प्रजा असुजत् स रिरिचानोंऽमन्यत् स पुतामेकाद्शिनीमपश्यत्तया वै स आयुंरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त

प्रतामकादाशनामपश्यत्तया व स आयुरान्द्रय वायमात्मन्नधत्त प्रजा इंव खलु वा एष सृंजते यो यजंते स एतर्हिं रिरिचान इंव यदेषैकांदिशनी भवत्यायुरेव तयेंन्द्रियं वीर्यं यजंमान आत्मन्धंते प्रैवाऽऽग्रेयेन वापयित मिथुन सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येनं दधाति प्र जंनयित पौष्णेनं बार्हस्पत्यो भंवित ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पित्र्ब्रह्मंणैवास्मैं प्रजाः प्र जंनयित वैश्वदेवो भंवित वैश्वदेवो वे प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जंनयितीन्द्र्यमेवैन्द्रेणावंरुन्धे विशं मारुतेनौजो बलंमैन्द्राग्नेनं प्रस्वायं सावित्रो निर्वरुणत्वायं वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लंभते मध्यत एवेन्द्रियं यजंमाने दधाति (२१)

पुरस्तांद्वैन्द्रस्यं वैश्वदेवमालंभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव पुरस्तांद्धत्ते तस्मांत्पुरस्तादन्नंमद्यत ऐन्द्रमालभ्यं मारुतमा लंभते विड्वै मुरुतो विशंमेवास्मा अनुं बधाति यदिं कामयेत् योऽवंगतः सोऽपं रुध्यतां योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छुत्वित्यैन्द्रस्यं लोके वांरुणमा लंभेत वारुणस्यं लोक ऐन्द्रम् (२२)

य प्वावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छति यदिं कामयेत प्रजा मृंह्ययुरितिं पुशून्व्यतिंषजेत्प्रजा एव मोहयति यदंभिवाहुतोऽपां वांरुणमालभेत प्रजा वरुणो गृह्णीयाद्दक्षिणत उदंश्रमा लंभतेऽपवाहतोऽपां प्रजानामवंरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यर्जमाने दधाति लोक ऐन्द्र सप्तित्रिरशच॥

इन्द्रः पिन्नया मनुमयाजयत्तां पर्यभ्रिकृतामुदेसृज्तया मनुरार्भोद्यत्पर्यभ्रिकृतं पान्नीवृतमुंथ्सृजित् यामेव मनुर्ऋद्धि-

मार्श्रोत्तामेव यर्जमान ऋभ्रोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवंन्तं यर्जमानोऽनु परा भवति यदाज्येन पालीवतः सर्थस्थापयंति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञं प्रतितिष्ठंन्तं यर्जमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपर्यां (२४)

भवत्यिनिष्टं वृशयार्थं पात्नीवृतेन् प्र चंरित तीर्थं एव प्र चंर्त्यथों एतर्ह्येवास्य यामंस्त्वाष्ट्रो भंवित त्वष्टा वै रेतंसः सिक्तस्यं रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणं पत्नीष्विपं सृजिति सौंऽस्मै रूपाणि वि करोति॥ (२५)

वपया षद्गिर्शशच॥=

-[६]

प्रन्ति वा एतथ्सोम् यदंभिषुण्वन्ति यथ्सौम्यो भवंति यथां मृतायांनुस्तरंणीं प्रन्ति ताहगेव तद्यद्त्तरार्धे वा मध्ये वा जुहुयाद्देवतांभ्यः समदं दध्याद्दक्षिणार्धे जुंहोत्येषा वै पिंतृणां दिख्स्वायांमेव दिशि पितृन्निरवंदयत उद्गातृभ्यों हरन्ति सामदेवत्यों

वै सौम्यो यदेव साम्नंश्छम्बद्भुर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरवं (२६) ईक्षुन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानंमेव पंवयन्ते य आत्मानं न पंरिपश्येदितासुं स्यादिभदिदिं कृत्वावैक्षेत् तस्मिन् ह्यात्मानं परिपश्यत्यथो आत्मानंमेव पंवयते यो गृतमनाः स्याथ्सोऽवैक्षेत् यन्मे मनः परांगतं यद्वां मे अपंरागतम्। राज्ञा सोमेन् तद्वयम्स्मासुं

न गृतमंना भवृत्यप् वै तृंतीयसवृने युज्ञः ऋांमतीजानादनीजानम् घृतस्यं यजत्युग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवता श्चेव युज्ञं चं दाधारोपा १ शु यंजिति मिथुनृत्वायं ब्रह्मवादिनों वदन्ति मित्रो युज्ञस्य स्विष्टं युवते वर्रुणो दुरिष्टं क्वं तर्रहें युज्ञः क्वं यजंमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभेते मित्रेणैव (२८)

धारयामुसीति मनं एवाऽऽत्मन्दांधार (२७)

युज्ञस्य स्विष्टश् शमयित् वर्रणेन् दुरिष्टं नार्तिमार्च्छित् यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वर्गं प्रभिन्दन्त्येवमृख्सामे युज्ञं प्र भिन्तो यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभेते युज्ञायैव प्रभिन्नाय मृत्यम्नववास्यित् शान्त्यै यातयामानि वा एतस्य छन्दार्शस् य ईजानश्छन्दंसामेष रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभंते छन्दा ईस्येव पुन्रा प्रीणात्ययातयामत्वायाथो छन्दःस्वेव रसं दधाति॥ (२९)

गृह्णीयात्प्रत्यश्चं यज्ञमंतिग्राह्याः सः शृंणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीत्व्यां यज्ञस्यं सवीर्यत्वायं प्रजापंतिर्देवेभ्यां यज्ञान्व्यादिंश्थ्स प्रियास्त्नूरप् न्यंधत्त् तदंतिग्राह्यां अभवन्वितंनुस्तस्यं यज्ञ इत्यांहुर्यस्यांतिग्राह्यां न गृह्यन्त इत्यप्यंग्निष्टोमे ग्रंहीत्व्यां यज्ञस्यं सतनुत्वायं देवता वै सर्वाः सदशीरास्नता न व्यावृत्तमगच्छन्ते देवाः (३१)

एत एतान्ग्रहांनपश्यन्तानंगृह्णताश्रेयम्ग्निरैन्द्रमिन्द्रंः सौर्यः सूर्यस्ततो वै तेंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छन् यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां गृह्यन्तें व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिंष्मन्तः स्मावंद्वीर्याः कार्या इत्यांहराग्रेयेनास्मिँ श्लोक

ज्योतिर्धत्त ऐन्द्रेणान्तिरक्ष इन्द्रवायू हि स्युजौ सौर्येणामुष्मिँ ह्रोके (३० ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति समावद्वीर्यानेनान्करुत एतान वै ग्रहान्बम्बाविश्ववयसाववित्तां

ज्यातियत् ज्यातिजन्ताऽस्मा इम लाका मवान्त समावद्वीर्यानेनान्कुरुत एतान् वै ग्रहाँन्बम्बाविश्ववंयसावित्तां ताभ्यामिमे लोकाः पराँश्वश्चार्वाश्वश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां गृह्यन्ते प्रास्मां इमे लोकाः पराँश्वश्चार्वाश्वश्च भान्ति॥ (३३)

्वन्यं देवा अमुन्निंहोक एकान्नवंतारिष्ट्रश्रवं॥———[८] देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा अदाँभ्ये छन्दा एसि सर्वनानि समस्थापयन्ततों देवा अभवन्यरासुंरा यस्यैवं विदुषोऽदाँभ्यो गृह्यते भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंव्यो भवति यद्वै देवा असुरानदाँभ्येनादंभुवन्तददाँभ्यस्यादाभ्यत्वं य एवं वेदं द्भ्रोत्येव भ्रातृंव्यं नैनुम्भ्रातृंव्यो दभ्रोति (३४)

पृषा वै प्रजापंतरितमोक्षिणी नामं तुनूर्यददाँभ्य उपंनद्धस्य गृह्णात्यितंमुक्त्या अति पाप्मानुम्भातृंव्यं मुच्यते य एवं वेद घ्नित् वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्ति सोमें हृन्यमाने यज्ञो हंन्यते यज्ञे यज्ञंमानो ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं तद्यज्ञे यज्ञंमानः कुरुते येन् जीवंन्थ्सुवर्गं लोकमेतीतिं जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनंभिषुतस्य गृह्णाति जीवंन्तमेवैन स्सुवर्गं लोकं गमयित वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यददाँभ्ये सङ्स्थापयंन्त्य स्थूनपिं सृजित यज्ञस्य सन्तंत्य॥ (३५)

दुओ्ल्यनंभिष्तस्य गृह्यत्येकात्रविरंश्विश्वं॥———[९]
देवा वै प्रबाहुग्ग्रहानगृह्णत् स पृतं प्रजापंतिर्ध्शुमंपश्यत्तमंगृह्णीत् तेन् वै स आफ्निंदास्यैवं विदुषोऽध्शुर्गृह्यतं ऋभ्नोत्येव

तन् व स आधाद्यस्यव विदुषाऽ शुगृह्यत ऋधात्यव सकृदंभिषुतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनार्धोन्मनंसा गृह्णाति मनं इव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्या औदंम्बरेण गृह्णात्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्धे चतुंःस्रक्ति भवति दिक्षु (३६)

पुव प्रतिं तिष्ठति यो वा अर्शोरायतंनं वेदायतंनवान्भवति वामदेव्यमिति साम तद्वा अस्यायतंनं मनंसा गायंमानो गृह्णात्यायतंनवानेव भवति यदंध्वर्युर्र्शुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां नर्ध्यताध्वर्यवे च यजंमानाय च यद्ध्येदुभाभ्यांमृध्येतानंवानं गृह्णाति सैवास्यर्धि्रहरंण्यम्भि व्यंनित्यमृतं वै हिरंण्यमायुंः प्राण आयुंषेवामृतंम्भि धिनोति श्वतमानं भवति श्वतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठति॥ (३७)

प्रजापंतिर्देवेभ्यों यज्ञान्व्यादिशुथ्स रिरिचानोऽमन्यत् स यज्ञानार्र षोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानंमभि समंक्खिदत

स यज्ञानारं षोडश्घेन्द्रियं वीर्यमात्मानंम्भि समंक्खिद्त् तथ्योंडश्यंभवन्न वै षोडशी नामं यज्ञौंऽस्ति यद्वाव षोंडशः स्तोत्रर षोंडशर शस्त्रं तेनं षोडशी तथ्योडशिनः षोडशित्वं यथ्योंडशी गृह्यतं इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धंत्ते देवेभ्यो वै सुंवर्गो लोकः (३८)

न प्राभंवत्त एतः षोंड्शिनंमपश्यन्तमंगृह्णत् ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राभंवद्यथ्योंड्शी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या इन्द्रो वै देवानांमानुजावर आंसीथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतः षोंड्शिनं प्रायंच्छत्तमंगृह्णीत् ततो वै सोऽग्रं देवतांनां पर्येद्यस्यैवं विदुषं षोड्शी गृह्यतें (३९)

अग्रमेव संमानानां पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो वै षोंड्शी वर्ज्यः प्रातःसवनः स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति सवंनेसवने-ऽभि गृह्णाति सवंनाथ्सवनादेवैनं प्र जंनयति तृतीयसवने प्रशुकांमस्य गृह्णीयाद्वज्रो वै षोंड्शी प्रश्वंस्तृतीयसवनं वज्रेणेवास्में तृतीयसवनात्पशूनवं रुन्धे नोक्थ्ये गृह्णीयात्प्रजा वै प्रश्वं उक्थानि यदुक्थ्यें (४०)

गृह्णीयात्प्रजां पृश्नंस्य निर्देहेदितरात्रे पृश्कांमस्य गृह्णीयाद्वज्ञो वै षोंड्शी वज्रेणैवास्में पृश्नंवरुध्य रात्रियोपरिष्टाच्छमयत्यप्यंग्निष्टोमे राजन्यंस्य गृह्णीयाद्यावृत्कांमो हि राजन्यों यजंते साह्र एवास्मै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्यां इन्द्वे निर्वा दहत्येकविश्शक् स्तोत्रं भवति प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत् इन्द्रंस्य प्रियं धामं (४१)

उपाँप्रोति कनीयारसि वै देवेषु छन्दा इस्यास आया इस्यसुरेषु ते देवाः कनीयसा छन्दंसा ज्यायुश्छन्दोऽभि व्यंशरसन्ततो वै तेऽसुंराणां लोकमंवृञ्जत यत्कनीयसा छन्दंसा ज्यायश्छन्दोऽभि विशरसंति भ्रातंत्र्यस्यैव तल्लोकं वृंङ्के षडक्षराण्यति रचयन्ति पङ्गा ऋतवं ऋतुनेव प्रींणाति चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति (४२)

चतुंष्पद एव पशूनवं रुन्धे द्वे उत्तरे द्विपदं एवावं रुन्धे-ऽनुष्टुर्भमभि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मौत्प्राणानां वागुंत्तमा संमयाविषिते सूर्ये षोडशिनंः स्तोत्रमुपाकंरोत्येतस्मिन्वै लोक इन्द्रों वृत्रमंहन्थ्साक्षादेव वज्रम्प्रातंच्याय प्र हंरत्यरुणपिशंगोऽश्वो दक्षिणेतद्वै वर्जस्य रूप समृद्धौ (४३)

लोको विदुर्षः पोडशी गृह्यते यदुक्थ्ये धामं कल्पयन्ति सप्तचंत्वारि १शच॥_____

[सुवर्गाय यद्दांक्षिणानिं समिष्टयजूरध्यंवभृथयजूरिष स्फोनं प्रजापंतिरेकादशिनीमिन्द्रः पत्निया प्रन्तिं देवा वा इंन्द्रियं देवा वा अदाँभ्ये देवा वै प्रबाहुंक्प्रजापंतिर्देवेभ्यः स रिंरिचानः पोंडश्रुधैकांदश॥११॥ सुवर्गायं यजित प्रजाः सौम्येनं गृह्णीयात्प्रत्यश्चं गृह्णीयात्प्रजां पुशूत्रिचंत्वारि श्शित्॥४३॥ सुवर्गाय् वर्ज्रस्य रूप श समृंद्धै॥]

Begin generated on July 11, 2024